

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/76/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316203206
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5316203206.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a sudcov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobcu: Národná diaľničná spoločnosť, a.s., Dúbravská cesta 14, 841 04 Bratislava - Karlova Ves, IČO: 35 919 001, zastúpená spoločnosťou AENEA Legal, s.r.o., so sídlom Jozefská 3, 811 06 Bratislava, IČO: 35 951 125, proti žalovaným: 1/ Mgr. X. Q., nar. XX.XX.M., bytom K. F., 2/ O. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. F., žalované 1/ a 2/ zastúpené Mgr. Soňou Grošaftovou, advokátkou so sídlom H. XX, XXX XX U., za účasti tretích osôb: Ing. S. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., XX. R. XXXX/XE a S. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., XX. R. XXXX/XE, v konaní o vypratanie nehnuteľností, v štádiu konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Čadca č.k. 8C/85/2016-600 zo dňa 18. decembra 2017 v spojení s doplňujúcim uznesením Okresného súdu Čadca č.k. 8C/85/2016-1100 zo dňa 16. februára 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Čadca č.k. 8C/85/2016-600 zo dňa 18. decembra 2017 v spojení s doplňujúcim uznesením Okresného súdu Čadca č.k. 8C/85/2016-1100 zo dňa 16. februára 2018 v časti výroku I., ktorým okresný súd uložil povinnosť žalovaným 1/ a 2/ vypratať vyvlastnené nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXXX, vedenom Okresným úradom Čadca, odborom katastrálnym, pre okres Čadca, obec Čadca, katastrálne územie F., a to:

- rodinný dom súp. č. XXX, stojaci na pozemku - parcele registra „C“ parc. č. 9884, vrátane jeho súčastí, príslušenstva a vonkajších úprav,
- garáž s hospodárskou časťou bez súpisného čísla, stojaca na parcele registra „C“ parc. č. 9885/2,
- pozemok parcely registra „C“ parc. č. 9884 o výmere 101 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria,
- pozemok parcely registra „C“ parc. č. 9885/1 o výmere 54 m², druh pozemku: záhrady,
- pozemok parcely registra „C“ parc. č. 9885/2 o výmere 34 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria,
- pozemok parcely registra „C“ parc. č. 9885/3 o výmere 326 m², druh pozemku: ostatné plochy,
- pozemok parcely registra „C“ parc. č. 15413/375 o výmere 123 m², druh pozemku: ostatné plochy,
- pozemok parcely registra „C“ parc. č. 15413/376 o výmere 3 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria,
- pozemok parcely registra „C“ č. 15413/377 o výmere 672 m², druh pozemku: ostatné plochy, a to v lehote do 31.12.2017

m e n í t a k , že návrh žalobcu z a m i e t a .

O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania a odvolacieho konania vo vzťahu žalobcu a žalovaných 1/ a 2/ rozhodne súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vo zvyšných výrokoch (výrok I., II. doplňujúceho uznesenia) z o s t á v a uznesenie Okresného súdu Čadca č.k. 8C/85/2016-600 zo dňa 18. decembra 2017 v spojení s doplňujúcim uznesením Okresného súdu Čadca č.k. 8C/85/2016-1100 zo dňa 16. februára 2018 n e d o t k n u t é .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením v spojení s doplňujúcim uznesením okresný súd podľa § 324 ods. 1 až 3 CSP, § 325 ods. 1, 2 písm. d/ CSP, § 330 ods. 1, 2 CSP, § 333 CSP s použitím § 126 Občianskeho zákonníka uložil žalovanej 1/ a 2/ povinnosť vypratať vyvlastnené nehnuteľnosti špecifikované vo výroku rozhodnutia do 31.12.2017 (výrok I.), ďalej v texte len „vyvlastnené nehnuteľnosti“. Súčasne rozhodol, že žalobca má voči žalovaným v rade 1/ a 2/ nárok na náhradu trov sporového konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Dopĺňajúcim uznesením Okresného súdu Čadca č.k. 8C/85/2016-1100 zo dňa 16. februára 2018 okresný súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia voči povinným z neodkladného opatrenia v rade 3/ Ing. S. Q., nar. XX.XX.XXXX a v rade 4/ S. Q., nar. XX.XX.XXXX zamietol (výrok I.). Súčasne povinným z neodkladného opatrenia v rade 3/ a 4/ nepriznal náhradu trov konania (výrok II.).

3. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že žalobca sa v poradí druhým návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, doručeným súdu dňa 04.12.2017 v elektronickej forme domáhal, aby súd uložil žalovaným 1/ až 4/ povinnosť vypratať „vyvlastnené nehnuteľnosti“ v lehote do 7 dní od doručenia uznesenia s tým, že neodkladné opatrenie bude trvať až do právoplatného skončenia veci samej. Eventuálne, aby súd žalovaným 1/ až 4/ zakázal vstup a uložil povinnosť zdržať sa užívania „vyvlastnených nehnuteľností“, opäť do právoplatného skončenia vedeného sporu.

4. Predmetnému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia predchádza žaloba, (doručená súdu dňa 02.05.2016), ktorou sa žalobca voči žalovaným 1/ a 2/ domáha uloženia rovnakej povinnosti - vypratať „vyvlastnené nehnuteľnosti“ s odôvodnením, že žalobca sa stal ich vlastníkom na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia č. OU-ZA-OVBP2/V/2014/011230-014/DAA zo dňa 05.06.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.06.2014. Nehnuteľnosti boli vyvlastnené za účelom výstavby diaľnice D3 „Čadca, Bukov - Svrčinovec“ (ďalej len „diaľnica D3“). Vypratania vyvlastnených nehnuteľností sa touto žalobou domáha z dôvodu plánovaného začatia stavebných prác - výstavba diaľnice D3.

5. V rámci prebiehajúceho konania sa žalobca prvým návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia podaným 24.02.2017 domáhal, aby súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť dočasne strpieť vstup žalobcu alebo ním poverených osôb na sporné nehnuteľnosti na nevyhnutný čas potrebný za účelom vykonania ohliadky z dôvodu, že žalobca disponuje už právoplatným demolačným rozhodnutím vo vzťahu k sporným nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom žaloby o vypratanie. O tomto návrhu okresný súd rozhodol uznesením č.k. 8C/85/2016-319 zo dňa 17.03.2017, ktorým návrh ako nedôvodný zamietol najmä pre absenciu rozhodných skutočností osvedčujúcich potrebu neodkladnej úpravy. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil uznesením č.k. 11Co/134/2017-368 zo dňa 30.05.2017.

6. Žalobca sa ako výlučný vlastník vyvlastnených nehnuteľností domáha neodkladnej úpravy pomerov, pretože je povinný pokračovať vo výstavbe diaľnice D3. Aktuálny návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil správaním žalovaných, ktorí znemožňujú výkon jeho vlastníckeho práva tým, že odmietajú vypratať sporné nehnuteľnosti, tieto užívajú bez jeho súhlasu a bez právneho titulu. Takýmto správaním znemožňujú, aby sa pokračovalo vo výstavbe diaľnice D3 vo verejnom záujme. Skutočnosť, že žalovaná v rade 1/ nesúhlasí s výškou peňažnej náhrady určenou znaleckým posudkom č. 185/2013 zo dňa 12.12.2013 a skutočnosť tvrdená žalovanou 2/, že jej nebola vyplatená peňažná náhrada za zrušenie vecného bremena „in personam“, nezakladá žalovaným právo znemožňovať žalobcovi výkon jeho vlastníckeho práva. Za vyvlastnené nehnuteľnosti bola vyplatená žalovanej 1/ peňažná náhrada vo výške 260.407,93 Eur. Vecné bremeno žalovanej 2/ zaniklo rozhodnutím o vyvlastnení. Ako ďalšie dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia uvádzal, že:

- disponuje právoplatným stavebným povolením MDVaRR SR č. 16456/2015/SCDPK/64388 zo dňa 9.11.2015 v spojení s rozhodnutím ministra č. 77/2016 zo dňa 29.06.2016, právoplatným a vykonateľným dňa 21.07.2016, súčasťou ktorého je aj rozhodnutie o demolácii vyvlastnených nehnuteľností (podľa § 90 Stavebného zákona). Správanie žalovaných je v súčasnosti jediný dôvod, pre ktorý žalobca nemôže prostredníctvom zhotoviteľa - Združenie D3 Čadca, Bukov, zastúpené spoločnosťou STRABAG, s.r.o. (ďalej len zhotoviteľ) pokračovať vo výstavbe diaľnice D3;

- konkretizoval bezprostredne hroziaci vznik škody veľkého rozsahu s možnosťou jej presiahnutia sumy 500.000,00 Eur titulom nákladov na zmenu projektovej dokumentácie diaľnice D3 a 10.000.000,00 Eur titulom nákladov na zmenu trasovania diaľnice D3 v prípade, že zhotoviteľ bude nútený pristúpiť k zmene

harmonogramu stavebných a projektových prác v súvislosti s doručenou výzvou od zhotoviteľa. Túto skutočnosť považuje za zmenu skutkových okolností, ktoré nastali od posledného rozhodnutia súdu o neodkladnom opatrení (§ 329 ods. 3 CSP);

- dňa 20.10.2017 bola žalobcovi ako objednávateľovi doručená výzva na odovzdanie časti staveniska „SO:020-25 demolácia rodinného domu p.č. XXX, kat. úz. F., SO:020-26 demolácia garáže pri rodinnom dome č. p. XXX, kat. úz. F.“ za účelom výstavby diaľnice D3, ktorá bola zaslaná zhotoviteľom objednávateľovi (žalobcovi) na základe uzavretej zmluvy o dielo. V zmysle výzvy zhotoviteľ žiadal odovzdať stavenisko v termíne do 31.12.2017, pretože inak bude nutné prijať dočasné opatrenia, ktoré zhotoviteľ bude musieť riešiť zmenou trasovania diaľnice D3 a súvisiacich objektov s finančným a stavebným dopadom na projekčné práce a zmenu harmonogramu všetkých projekčných a stavebných prác, čím sa značne navýši cena za dielo. Súčasne zhotoviteľ upozornil žalobcu, že ak uvedené stavebné objekty nebudú odstránené do 31.01.2018, bude si uplatňovať v zmysle zmluvných podmienok nárok na predĺženie lehoty výstavby uvedenej diaľnice. Výzva zhotoviteľa reálne preukazuje dôvodnú obavu žalobcu, že mu hrozí vznik rozsiahlej škody, ktorá je reálne hroziaca a táto opodstatňuje naliehavosť potreby neodkladnej úpravy pomerov strán sporu;

- z časového harmonogramu zmluvy o dielo vyplýva, že náklady na stiahnutie a nástup strojovej techniky po 30.12.2017 predstavujú sumu vo výške 2.279,28 Eur, náklady na prevádzku projektového tímu sumu vo výške 3.507,56 Eur na jeden deň, čo za 30 dní predstavuje sumu vo výške 105.226,80 Eur, preto v prípade predĺženia lehoty výstavby diaľnice D3 v zmysle zmluvy o dielo náklady na stiahnutie a prístup strojovej techniky po 31.01.2018 predstavujú sumu vo výške 2.279,28 Eur, náklady na prevádzku projektového tímu 11.227,40 Eur na jeden deň, čo za 30 dní predstavuje sumu 336.822,00 Eur. V uvedenej veci nie je možné dosiahnuť účel zabezpečovacím opatrením, pretože touto formou by nedošlo k odstráneniu prekážky brániacej žalobcovi vo výstavbe diaľnice D3;

- dňa 30.11.2017 žalobca zrušil trvalý pobyt žalovaných na adrese A. XXX, F., teda vo vyvlastnenom rodinnom dome určenom na asanáciu;

- poukázal na verejný záujem. Správanie žalovaných je v rozpore s verejným záujmom, čím je závažne ohrozený výkon stavebných prác na výstavbe diaľnice D3. Nie je možné pristúpiť k demolácii vyvlastnených nehnuteľností rodinného domu i garáže, k výkopovým prácam, k sanácii územia, vegetačným úpravám, k výstavbe oporných múrov a podobne. Tieto stavebné úkony nie je možné vykonávať s ťažkou technikou, pokiaľ sa žalovaní zdržiavajú na stavenisku. Z tohto dôvodu by mohlo dôjsť i k závažnému ohrozeniu ich bezpečnosti a zdravia. V okolí predmetných nehnuteľností sa už nenachádzajú žiadne rodinné domy, resp. iné obývané budovy, ktoré by boli reálne užívané za účelom bývania (k tomu predložil fotodokumentáciu). Žalovaná 1/ je vlastníčkou nehnuteľnosti - obytného domu zapísaného na LV č. XXXXX kat. územia F.. Z toho vyvodil, že právo žalovaných na obydlie za daných okolností nie je preto ohrozené v takej miere, ako je ohrozené vlastnícke právo žalobcu;

- žalobca poukázal na doteraz neúčinnú obranu žalovaných. K podnetom žalovaných 1/ a 2/ na preskúmanie zákonnosti právoplatného rozhodnutia o vyvlastnení mimo odvolacieho konania MDVRR vydalo oznámenia zo dňa 29.09.2016 a 01.03.2017 o nezistení dôvodu, pre ktorý by bolo dôvodné uplatniť mimoriadne opravné prostriedky v zmysle § 60 Správneho poriadku a to obnovu konania a/ alebo preskúmanie zákonnosti právoplatného rozhodnutia mimo odvolacieho konania. K opakovanému podnetu žalovanej 2/ na odstránenie protiprávneho stavu spôsobeného nezákonným postupom Okresného úradu Čadca, katastrálny odbor vo veci výmazu vecného bremena in personam vydala Krajská prokuratúra v Žiline oznámenie zo dňa 12.04.2017 o odložení opakovaného podnetu z dôvodu vecnej správnosti jeho vybavenia okresným úradom. Žalovaná v rade 1/ podala dňa 12.06.2015 na Okresnom súde Bratislava 2 žalobu o zaplatenie sumy vo výške 174.592,07 Eur z titulu náhrady za vyvlastnenie podľa § 8 ods. 3 zákona č. 129 /1996 Z. z. o niektorých opatreniach na urýchlenie prípravy výstavby diaľnic a ciest pre motorové vozidlá. V konaní o správnej žalobe podanej žalovanou 1/ dňa 30.08.2016 na Krajský súd v Bratislave na preskúmanie zákonnosti stavebného povolenia na výstavbu diaľnice D3 so žiadosťou o odkladný účinok napadnutého stavebného povolenia, Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 5S/201/2016-408 zo dňa 19.01.2017 nepriznal správnej žalobe odkladný účinok. Žalovaná v rade 1/ podala dňa 30.08.2016 na Okresný úrad Žilina ako príslušný stavebný úrad žiadosť o zrušenie rozhodnutia o vyvlastnení. Uvedené konanie bolo ukončené rozhodnutím Okresného úradu Žilina zo dňa 09.10.2017 č.k. OÚ-ZA-OBDP2/V/2017/003182-027/DAA, ktorým bolo konanie podľa § 30 ods. 1 písm. d/ Správneho poriadku zastavené. Žalobca konštatoval, že právne pokusy vykonané žalovanými za účelom získania úradného súhlasu, resp. povolenia na ich zotrvanie vo vyvlastnených nehnuteľnostiach, sú doposiaľ neúspešné;

7. K návrhu pripojil výzvu na odovzdanie časti staveniska zo dňa 16.10.2017, zmluvu o dielo zo dňa 23.11.2016, časový harmonogram zhotovenia diaľnice D3, rozhodnutie Okresného úradu Žilina zo dňa

09.10.2017, žiadosť o zrušenie trvalého pobytu pre žalované, vrátane rozhodnutia o zrušení trvalého pobytu a oznámenia Mesta Čadca o zrušení trvalého pobytu, výpis z LV č. XXXXX kat. úz. F. a odvolal sa aj na ďalšie listiny, ktoré predložil súdu v spojení s podanou žalobou.

8. Súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Konštatoval, že za danej situácie všeobecný záujem na uskutočnení diaľnice prináša prospech rozhodujúcej časti spoločnosti, ktorý je v zjavnom nepomere s individuálnymi záujmami žalovaných ako bývalých vlastníkov vecných práv k stavbou dotknutým nehnuteľnostiam. Súd rozhodol v súlade s prvou navrhovanou eventualitou, ktorá podľa jeho názoru v sebe subsumuje aj eventualitu druhú, teda povinnosť zdržať sa užívania a zákaz vstupu do sporných vyvlastnených nehnuteľností a zároveň v sebe konzumuje aj predmet samotného sporu, čo koncepcia novej právnej úpravy procesného postupu súdu pripúšťa. Nie je možné vylúčiť procesné situácie, keď navrhovateľ návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa domáha rozhodnutia, ktoré je z hľadiska výroku totožné s rozhodnutím vo veci samej (§ 330 ods. 2 CSP) a v danom prípade vyhodnotil situáciu súd tak, že povaha prejednávanej veci takéto rozhodnutie pripúšťa.

9. Poukázal, že Civilný sporový poriadok upustil od pôvodnej koncepcie bezpodmienečnej väzby neodkladného opatrenia, na konanie vo veci samej, dokonca pripúšťa možnosť konzumácie veci samej neodkladným opatrením. Vo vzťahu k aktuálnemu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žalobca požaduje iný nárok oproti predchádzajúcemu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia konštatoval, že nie je dôvodné sa zaoberať zmenou skutkových okolností od posledného rozhodnutia súdu. Tvrdené zmeny preto súd hodnotil len okrajovo. Uviedol, že vzhľadom na naliehavosť situácie a žalobcom tvrdenú potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, s ktorou sa stotožnil, vykonal test proporcionality, predmetom ktorého bolo porovnanie následkov prípadnej škody a jej rozsahu hroziacej žalovaným a žalobcovi, pokiaľ nedôjde k splneniu povinnosti, ku ktorej sa v zmluve o dielo uzavretej so spoločnosťou STRABAG, s.r.o. zaviazal. Poukázal na výzvu zhotoviteľa zo 16.10.2017 a v súvislosti s ňou na hroziacu škodu vyčíslenú žalobcom. Na druhej strane súd hodnotil situáciu na strane žalovaných, ktoré svoju obranu postavili najmä na tvrdení týkajúcom sa prebiehajúcich správnych konaní, najmä konania o žiadosti žalovanej v rade 1/ o zrušenie vyvlastňovacieho rozhodnutia. Poukázal, že z doposiaľ produkovaných dôkazov zo strany žalovaných nebolo preukázané, že by k nezákonnému postupu správneho orgánu došlo. Žalované sa na jednej strane domáhajú zrušenia vyvlastňovacieho rozhodnutia, na strane druhej sa v samostatnom spore pred súdmi domáhajú vyššej náhrady. Doposiaľ vyplatenú náhradu si ponechali. Nedomáhajú sa v samostatnom konaní určenia vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam. Poukázal na list žalovaných zo dňa 24.05.2017, z ktorého vyplýva, že v prípade uzatvorenia dohody o vyplatení finančnej náhrady vyvlastnené nehnuteľnosti vypracú a protokolárne odovzdajú. Ich správanie hodnotil ako účelové. Dospel k záveru, že žalované odmietajú vypratať nehnuteľnosť predovšetkým z dôvodu žiadanej vyššej náhrady za vyvlastnené nehnuteľnosti. Neprodukovali vo vzťahu k týmto nehnuteľnostiam, že ide o ich jediné obydlie. Na druhej strane žalobca v rámci dôkazov predložil list vlastníctva preukazujúci, že žalovaná v rade 1/ ku dňu rozhodovania súdu o predmetnom návrhu bola výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti - obytného domu zapísaného na LV č. XXXXX kat. územia F., z čoho vyvodil, že nejde u žalovaných o jediné obydlie. Zhodnotil, že žalované boli doposiaľ v správnych konaniach neúspešné. Okresný súd hodnotiac tak situáciu vo výstavbe diaľnice D3, vrátane nej aj dopravnú situáciu v danej lokalite, verejný záujem, ktorý v danom prípade prevyšuje záujem jednotlivca, dospel k záveru, že škoda, ktorá hrozí žalobcovi, je mnohonásobne vyššia ako škoda, ktorá by vznikla žalovaným v prípade, že by správny orgán v konaní o žiadosti žalovanej o zrušenie vyvlastňovacieho rozhodnutia toto vyvlastňovacie rozhodnutie zrušil. Za predpokladu, že by boli žalované úspešné, týmto by vznikla škola len v rozsahu rozdielu medzi skutočnou reálnou hodnotou vyvlastnených nehnuteľností a náhradou, ktorú žalované titulom vyvlastnenia od žalobcu prijali.

10. Nad rámec predmetu sporu okresný súd uviedol, že neposkytnutím súčinnosti žalované zmarili možnosť prípadného určenia vyššej náhrady (žalované opakovane neumožnili sprístupnenie nehnuteľnosti za účelom ich ohodnotenia určeným znalcom). Súd vyslovil názor, že žalované nemajú záujem zostať žiť v takom prostredí na stavenisku v bezprostrednej blízkosti diaľnice. Okresný súd konštatoval, že vlastníkom sporných nehnuteľností je žalobca na základe právoplatného vyvlastňovacieho rozhodnutia. Vo vzťahu k tvrdeniam produkovaným žalovanou 2/ vo vyjadrení k žalobe ohľadne jej práva zodpovedajúceho vecnému bremenu uviedol, že nie je oprávnený v tomto konaní sa touto otázkou zaoberať, pretože patrí do právomoci správneho orgánu konajúceho a rozhodujúceho podľa Stavebného zákona, ktorý túto otázku upravuje. Žalovaná 2/ sa v inom konaní domáha voči

žalobcovi vyššej primeranej náhrady, ktorú odvodzuje od svojho práva zodpovedajúceho vecnému bremenu.

11. Vzhľadom na individuálne špecifiká uvedeného prípadu (neodkladné opatrenie konzumuje vec samú), považoval súd za potrebné časovo ohraničiť vypratanie sporných nehnuteľností, nakoľko to odôvodňujú relevantné okolnosti. Povinnosť žalovaných ohraničil dátumom 31.12.2017 s poukazom na výzvu zhotoviteľa diela zo dňa 16.10.2017. Súd sa necítil byť viazaný návrhom, pretože časové obmedzenie môže vyjadriť aj v prípade, ak sa ho navrhovateľ výslovne nedomáha, resp. ak sa ho domáha inak. Časové obmedzenie neodkladného opatrenia je výnimočným limitovaním jeho účinkov, ku ktorému súd pristúpi iba v odôvodnených prípadoch, determinované legitímnou požiadavkou efektívnosti súdnej ochrany.

12. O trovách konania okresný súd rozhodol akoby rozhodoval vo veci samej v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech, priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešným žalovaným.

13. Vzhľadom na procesný nedostatok napadnutého uznesenia okresný súd doplnil napadnuté uznesenie vydaním doplňujúceho uznesenia č.k. 8C/85/2016-1100 zo dňa 16.02.2018, ktorým rozhodol o predmetnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj voči tretím osobám: Ing. S. Q., nar. XX.XX.XXXX a S. Q., nar. XX.XX.XXXX, voči ktorým (v doplňujúcom uznesení označeným ako povinní z neodkladného opatrenia) predmetný návrh zamietol (výrok I.) a súčasne im nepriznal náhradu trov konania (výrok II.). Predmetné uznesenie zdôvodnil charakterom neodkladného opatrenia, dátumom, do ktorého súd uložil žalovaným 1/ a 2/ splniť povinnosť sporné nehnuteľnosti vypratať (31.12.2017), poukázal na existenciu vykonateľného exekučného titulu vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/ a v tejto súvislosti na ust. § 181 ods. 4 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého je ochrana navrhovateľa v rámci výkonu exekúcie konaním voči tretím osobám, ako osobám, ktoré svoje právo k vypratávaným nehnuteľnostiam odvodzujú od práv žalovaných 1/ a 2/; nemal osvedčenú skutočnosť, či sa v sporných nehnuteľnostiach tieto osoby zdržiavajú. Teda konštatoval, že nie je preukázaná dôvodnosť neodkladnej úpravy pomerov navrhovateľa k tretím osobám označeným ako povinní z neodkladného opatrenia 3/ a 4/. Súd vychádzal zo stavu v čase rozhodovania. O trovách konania rozhodol tak, že síce povinným 3/ a 4/ vznikol nárok na náhradu trov konania (§ 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP), avšak konštatoval, že im žiadne trovy v tomto konaní nevznikli s poukazom na obsah spisového materiálu.

14. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie žalované 1/ a 2/ z dôvodu, že uznesenie okresného súdu je založené na nesprávnych skutkových zisteniach, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súčasne je zaťažené procesnou vadou, ktorá má vplyv na jeho zákonnosť. Odvolaciemu súdu navrhli zmenu napadnutého uznesenia tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne a žalovaným 1/ a 2/ prizná náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu 100 %. V podrobnostiach odvolateľky uviedli, že súd nezohľadnil špecifickosť okolností daného prípadu, najmä okolnosti vo vzťahu k vlastníctvu žalovanej v rade 1/ a existenciu vecného bremena žalovanej v rade 2/, i keď v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že v danom prípade „nejde o klasický spor, bežnú situáciu“. Súčasťou výroku vyvlastňovacieho rozhodnutia bolo aj uloženie povinnosti žalobcovi, aby s užívaním vyvlastnených nehnuteľností na určený účel začal najneskoršie do 24 mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. V predmetnej veci bolo začaté konanie a do dňa vydania neodkladného opatrenia nebolo právoplatne ukončené konanie o žiadosti na zrušenie vyvlastňovacieho rozhodnutia pre nedodržanie uvedenej povinnosti žalobcom.

15. Ako procesné nedostatky napadnutého rozhodnutia uviedli porušenie dispozičného princípu pokiaľ súd rozhodoval o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia len voči žalovaným 1/ a 2/ a nerozhodol voči v návrhu označeným žalovaným 3/ a 4/ (tretie osoby). (Odvolací súd poznamenáva, že tento nedostatok bol následne odstránený vydaním doplňujúceho uznesenia okresným súdom.) Súd svojím rozhodnutím prekročil návrh žalobcu, priznal mu väčší rozsah procesnej ochrany, než je ním požadovaná. Návrh žalobcu modifikoval nad rámec ním požadovanej ochrany bez akéhokoľvek zdôvodnenia. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že žalobca sa predmetným návrhom domáhal vypratať vyvlastnené nehnuteľnosti v lehote 7 dní odo dňa doručenia neodkladného opatrenia. Okresný súd v nariadenom neodkladnom opatrení modifikoval túto povinnosť vypratať nehnuteľnosti „v lehote do 31.12.2017“.

16. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej len vtedy, ak sa v dôsledku neho konanie o veci vymedzenej návrhom právoplatne skončilo a nebude nasledované konaním vo veci samej. Taká situácia môže nastať predovšetkým v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1

CSP. V danom prípade procesný úkon žalobcu obsahuje jednak žalobu, jednak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia s identickým vymedzením. Žalobcom navrhované neodkladné opatrenie bolo vydané v skôr začatom sporovom konaní, v ktorom sa vo veci samej rozhoduje rozsudkom podľa § 305 CSP. Je nesprávne tvrdenie súdu, že uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia konzumuje vec samú. V uvedenom prípade aj po rozhodnutí o návrhu na neodkladné opatrenie civilné sporové konanie pokračuje a súd o veci samej musí ďalej konať a rozhodnúť. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasne, provizórne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej, a to vzhľadom na špecifickosť okolností sporu, ktoré súd môže vo veci rozhodnúť na základe zistenia stavu veci, a to aj vo vzťahu k prebiehajúcemu správne konaniu, (sporovým konaniam), t.j. po vykonaní dokazovania a po zachovaní procesných oprávnení žalovaných. Pre nariadenie neodkladného opatrenia s výrokom identickým ako má byť rozhodnutie vo veci samej, v konaní vedenom na podklade podanej žaloby, nie sú splnené procesné podmienky na jeho nariadenie.

17. Súd potrebu bezodkladnej úpravy pomerov vzhliadol v nožnej škode u žalobcu, ktorá je však vyjadrená len hypoteticky a v nadradenosti verejného záujmu, ktorý by mal prinášať prospech rozhodujúcej časti spoločnosti. Skutočnosti, ako ani tvrdenia žalobcu a dôkazy ním predložené, neosvedčujú bezodkladnú potrebu úpravy pomerov.

18. Základným predpokladom neodkladného opatrenia je okrem iného aj osvedčenie existencie reálneho, nie iba faktického či domnelého nebezpečenstva ako bezprostredne hroziacej ujmy, ktorá skutočne nastane. Tvrdenie žalobcu o vzniku nožnej škody túto požiadavku nespĺňa. Teoretické pretrasovanie či nedodržanie harmonogramu alebo hypotetické navýšenie ceny diela bez konkrétneho vyčíslenia iba v rovine potenciálnych, t.j. možných budúcich skutočností, faktickú existenciu nebezpečenstva a ujmy, neodôvodňujú. Uvedené vyplýva aj zo samotnej citácie, kedy žalobca a súd škodu opisuje v rozsahu náklady „by mohli presiahnuť“, či „by predstavovali“. Poukázali na verejne známu informáciu, že výstavba uvedenej diaľnice je financovaná z prostriedkov Európskej únie, a preto akákoľvek zmena projektu neprichádza do úvahy. Z mediálnych vyjadrení je zrejmé, že k podpisu zmluvy o dielo došlo až 23.11.2016, to znamená s časovým oneskorením z dôvodu, že nebol vybraný obstarávateľ, a teda že výstavba úseku diaľnice D3 začala s oneskorením, a to práve z dôvodov na strane žalobcu ako objednávateľa. Stavebné práce na podklade zmluvy o dielo uzatvorenej dňa 23.11.2016 prebiehajú a tieto boli reálne začaté v januári 2017. Potom akékoľvek oneskorenie vo vzťahu k termínu odovzdania diela pripisovať na ľarchu žalovanej v rade 1/ a 2/ je irelevantné, nakoľko v stavebných prácach na označenom úseku sa pokračuje. Pokiaľ súd pre potrebu vydania neodkladného opatrenia zbral za rozhodné listiny predložené žalobcom, faktúry, monitoring, zmluvu o vykonaní monitoringu, harmonogram, tieto sú z pohľadu osvedčenia neodkladnosti úpravy pomerov právne irelevantné, nakoľko neosvedčujú žalobcom tvrdenú skutočnosť. Sám žalobca rozhodnutiami vydanými stavebným úradom o dočasnom užívaní postavených objektov preukázal, že stavebné práce pokračujú.

19. K vykonanému testu proporcionality okresným súdom odvolateľky uviedli, že týmto posúdil vznik hypotetickej škody na strane žalobcu a túto porovnal so škodou, ktorá by mohla vzniknúť žalovanej 1/, čo nie je naplnením zmyslu a účelu testu proporcionality. Povinnosťou súdu bolo proporcionálne posúdiť vlastnícke právo žalovanej 1/ a naplnenie verejného záujmu na strane žalobcu pri zohľadnení samotného účelu vyvlastnenia. Súd však takto nekonal a pri rozhodovaní absolútne opomenul podstatnú skutočnosť, a to odňatie vlastníckeho práva žalovanej v rade 1/ k vyvlastneným nehnuteľnostiam a jej zákonné právo na jej prinavrátanie. Test proporcionality vychádza z ústavne zakotveného princípu proporcionality, podľa ktorého pri obmedzení základných práv a slobôd musí zákonodarca brať na zreteľ ústavne limity vyplývajúce z ústavných noriem a ústavných princípov. Legitímnym cieľom pri aplikácii testu proporcionality môže byť iba ústavou zakotvené právo či princíp, nie nárok a už vôbec nie domnelý, prípadne hypotetický, nakoľko test proporcionality predstavuje základnú interpretačnú metódu pri výklade ústavnosti zásahu do ľudských práv. Súd mal tak zákonný test proporcionality vykonať vo vzťahu k ústavou garantovaným právam žalobkyne v rade 1/ (správne má byť žalovanej v rade 1/, pozn. odvolacieho súdu), a to právo vlastníť majetok. Posúdenie dvoch hypotetických vyčíslených škôd, ktoré nie sú právami, ale predstavujú maximálne nárok, a to iba v rovine teoretickej, nemôže reflektovať ústavou zakotvený princíp proporcionality ako garanciu právnej istoty každej osoby bez výnimky.

20. Jednou zo zákonných podmienok vyvlastnenia, ktoré musia byť splnené kumulatívne, je určenie primeranej náhrady za vyvlastnenie. Podmienkou primeranej náhrady, ktorá je obsiahnutá v článku 20 ods. 4 Ústavy SR je potrebné interpretovať a aplikovať v súvislostiach s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, na ktorú poukázala odvolateľka, a to cez cieľ, či bola nastolená spravodlivá rovnováha medzi požiadavkami všeobecného záujmu a záujmu jednotlivca. Táto rovnováha je narušená, ak sa osobe zbavenej jej majetku uloží „neprimerané bremeno spočívajúce v nedostatočnej náhrade“. Každý

exces v neprospech vyvlastňovaného z tejto spravodlivej rovnováhy znamená porušenie ustanovení článku 1 Dodatočného protokolu k Dohovoru.

21. K procesnej obrane žalovaných uviedli, že žalované v rade 1/ a 2/ sa dlhodobo proti nezákonnému postupu Okresného úradu Žilina a postupu žalobcu v správnom a prebiehajúcich súdnych konaniach aktívne bránia. Pokiaľ aj súd poukazuje, že žalovaná v rade 1/ sa žalobou na Okresnom súde Bratislava domáha vyššej náhrady za vyvlastnené nehnuteľnosti, konanie je prerušené práve do doby právoplatného rozhodnutia vo veci zrušenia vyvlastňovacieho rozhodnutia, ktoré správne konanie nie je právoplatne ukončené. Žalovaná v rade 1/ nemá povinnosť vrátenia náhrady, a to až do doby, kým sa nerozhodne v konaní o zrušení vyvlastňovacieho rozhodnutia, ako aj v sporovom konaní o určení vlastníctva, ktorú žalobu bola žalobkyňa v rade 1/ (správne má byť žalovaná v rade 1/, pozn. odvolacieho súdu) nútená podať (podaná na OS Žilina dňa 22.12.2017). Potom argumentácia súdu vo vzťahu k nevráteniu náhrady žalovanými 1/ a 2/ neobstojí. Následne poukázali na okolnosti, za ktorých boli predmetné nehnuteľnosti (vyvlastnené nehnuteľnosti) ocenené. Za účelom ocenenia vyvlastňovaných nehnuteľností bol vypracovaný znalcom Ing. Mrázikom znalecký posudok č. 185/2013, ktorý slúžil na účel primeranej náhrady vo vyvlastňovacom konaní. Rozhodnutím Ministerstva spravodlivosti SR č. 35903/2015/15 bol uznaný znalec Ing. Mrázik za vinného, pričom vyslovil, že postup znalca ako spracovateľa posudku č. 185/2013 bol nezákonný, a teda nemôže byť ani zákonným podkladom pre vyvlastňovacie konanie, na podklade ktorého správny orgán určil v rámci tohto konania zákonnú náhradu za vyvlastnené pozemky. Z takto vysloveného záveru je zrejmé, že tento znalecký posudok nemôže a ani nie je zákonným podkladom pre stanovenie primeranej náhrady vo vyvlastňovacom konaní. Predmetom objednávky nebolo ocenenie vecného bremena, ktoré spočíva v práve doživotného bývania vo vyvlastnenej nehnuteľnosti svedčiace žalovanej 2/.

22. Pokiaľ je daná existencia verejného záujmu, táto skutočnosť ešte neznamená, že takýto verejný záujem môže automaticky stierať všetky ústavné práva a princípy, ktoré dotknutým osobám prislúchajú, a to aj vyplatenie primeranej náhrady. Samotný verejný záujem v ústavno-právnom ponímaní ako spôsob odňatia či obmedzenia vlastníckeho práva musí byť dosiahnutý striktno zákonným spôsobom a tento v sebe subsumuje práve primeranú náhradu za vyvlastnenie, ktorá však poskytnutá nebola.

23. Opakovaná formulácia v napadnutom rozhodnutí, že „žalované neprodukovali dôkazy“, je nesprávna a nezodpovedá skutočnému stavu. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca doručil súdu 04.12.2017, a to k sporu vo veci samej, predmetom ktorého je identický návrh, ku ktorému sporu sa žalované vyjadrovali a produkovali dôkazy týkajúce sa ochrany ich subjektívnych práv. Súčasne práve vo vzťahu k správne konaniu vo veci zrušenia vyvlastňovacieho rozhodnutia č. OÚ-ZA-OVBP2/V/2014/011230-014/DAA zo dňa 05.06.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.06.2014, navrhovali súdu prerušiť konanie, nakoľko v prípade zrušenia tohto rozhodnutia by bol obnovený pôvodný stav, a to vlastníctvo žalovanej v rade 1/ a vecné bremeno zriadené v prospech žalovanej v rade 2/. Súčasne súd opomenul, že v prípade vypratania dôjde k demolácii objektu a konania vo veci ochrany subjektívnych práv žalovanej 1/ a 2/ by v prípade úspešnosti boli bezpredmetné. K mimosúdnejmu riešeniu sporu sa priklonil aj žalobca, avšak tento pred podpisom odsúhlasenia návrhu dohody od urovnania upustil. Z uvedeného dôvodu žalovaná 1/ bola nútená podať žalobu na ochranu jej subjektívneho práva (o určení vlastníckeho práva).

24. Označeným vyvlastňovacím rozhodnutím nebolo zákonným spôsobom označené vecné bremeno žalovanej 2/ zrušené (poukázali na ust. § 109 a § 111a zákona č. 50/1976 Zb.). V čase vydania neodkladného opatrenia bolo už na Okresnom súde Čadca vedené sporové konanie o určení existencie vecného bremena spočívajúce v práve doživotného bývania a užívania nehnuteľnosti, vrátane jeho súčastí a príslušenstva oprávnenou osobou z vecného bremena, žalovanou v rade 2/. Návrh bol podaný dňa 16.10.2017. Práve s ohľadom na danú skutočnosť bolo povinnosťou Okresného súdu Čadca sa vyporiadať aj s otázkou ochrany práva žalovanej 2/, ktorej právo spočíva v doživotnom bezplatnom bývaní a užívaní vyvlastnenej nehnuteľnosti, ako i s prípadnou otázkou bytovej náhrady žalovanej. Vo vzťahu k žalovanej 2/ a jej vecného práva k nehnuteľnosti sa mal súd zaoberať aj ochranou obydlia, ktorá v prípade vypratania zostane bez akéhokoľvek obydlia.

25. Apelovali, že v tomto konaní je potrebné pristupovať k otázke vypratania veľmi obozretne a dôsledne. Uvedené platí nielen vo vzťahu k aplikácii príslušných zákonných ustanovení, ale aj vo vzťahu k základným morálnym princípom spoločnosti, ktoré musia byť premietnuté aj do samotného právneho poriadku štátu.

26. Konaním súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nakoľko bola znemožnená realizácia procesných práv žalovaných 1/ a 2/, ktoré im prináležia v sporovom konaní podľa CSP. Neodkladným opatrením súd vytvoril stav, ktorý povedie k demolácii objektov, čoho následkom v prípade úspechu

podaní na ochranu subjektívnych práv žalovanej 1/ a 2/ sa stáva bezpredmetné, čo v demokratickej spoločnosti nie je prípustné, teda ich ochrana je len iluzórna.

27. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných 1/ a 2/ uviedol, že v danom prípade boli dané mimoriadne závažné dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia, a tým preukázaná naliehavá potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu z dôvodov, na ktoré poukazoval v návrhu. Okresný súd vec správne právne posúdil, vydal uznesenie, ktoré netrpí žiadnou vadou, pre ktorú by malo byť zrušené. Žalobca považuje odvolanie žalovaných vo všetkých bodoch za nedôvodné, a preto požiadal odvolací súd, aby napadnuté uznesenie potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Z podaného vyjadrenia vyplýva, že dňa 05.01.2018 žalovaná 1/ oznámila žalobcovi, že dobrovoľne splnila povinnosť uloženú neodkladným opatrením a vypratala vyvlastnené nehnuteľnosti. Súčasne mu oznámila, že vyvlastnené nehnuteľnosti naďalej obýva žalovaná 2/ z dôvodu, že nemá zabezpečené iné bývanie. Žalobca opätovne dal do pozornosti, že žalovaná 2/ nedisponuje žiadnym užívacím titulom k vyvlastneným nehnuteľnostiam, ktoré sa nachádzajú na stavenisku, kde okolité rodinné domy boli už zdemolované (miestna ohliadka zo dňa 21.01.2018). Vyvlastnené nehnuteľnosti sú v súčasnosti staveniskom. Podmienky pre zdržiavanie sa na stavenisku v zmysle Stavebného zákona upravujú všeobecné technické požiadavky na zriadenie a prevádzku staveniska a sú platné pre každú osobu, ktorá sa na stavenisku nachádza. Tým, že sa žalovaná 2/ neoprávnenne zdržiava na stavenisku, ohrozuje vlastný život, bezpečnosť a zdravie.

28. K vzneseným procesným nedostatkom uviedol, že nerozhodnutie súdu o niektorej časti konania nie je dôvodom na podanie odvolania. Vychádzajúc z princípu bezformálnosti procesných úkonov je potrebné posúdiť takú námietku podľa obsahu a je možné ju považovať za návrh na doplnenie rozsudku. Z rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že táto skutočnosť nezakladá takú procesnú vadu, v dôsledku ktorej by malo byť rozhodnutie súdu zrušené. Uvedená skutočnosť nemá vplyv na zákonnosť a dôvodnosť nariadeného neodkladného opatrenia. Okresný súd žiadnym spôsobom nemodifikoval návrh žalobcu, ale len vymedzil časové hľadisko vypratania vyvlastnených nehnuteľností dôvodiac relevantnými okolnosťami. Poukázal na odôvodnenie bod 21. a bod 25. napadnutého uznesenia. V tomto zmysle je potrebné striktno odlišovať predmet konania od tzv. paričnej lehoty (§ 232 CSP). Spravidla márnym uplynutím tzv. paričnej lehoty (lehoty na plnenie) nastáva okamih vykonateľnosti rozsudku.

29. Charakter neodkladného opatrenia spočíva v predchádzaní vzniku alebo rozširovaní škody, ktorá vzniká ako následok porušovania alebo ohrozovania práv alebo právom chránených záujmov. Za daných okolností riziko vzniku škody spočíva v pokračovaní protiprávneho konania žalovanej 2/, nakoľko pokiaľ bude odmietať vypratanie vyvlastnených nehnuteľností a brániť výkonu stavebných prác, je škoda na majetkových právach žalobcu bezprostredne hroziaca. Poukázal na uzatvorené zmluvné vzťahy žalobcu s obchodnými partnermi, z ktorých vyplýva časový harmonogram stavebných prác, ich porušením sa dostávajú do omeškania s plnením povinností a žalobcovi hrozí reálna škoda, ktorú vyčíslil v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako náklady na stiahnutie a nástup strojovej techniky a na prevádzku projektového tímu. Poukázal na záväznosť harmonogramu stavebných prác pre plnenie zhotoviteľa, na povinnosť zhotoviteľa vypracovávať mesačný harmonogram prác. Pre prípad, že si túto povinnosť zhotoviteľ nespĺní, vzniká objednávateľovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 1.000,00 Eur za každý deň omeškania až do splnenia povinnosti. Predložená výzva zhotoviteľa reálne preukazuje dôvodnú obavu, že žalobcovi hrozí vznik rozsiahlej škody. Zdôraznil, že hrozba bezprostrednej ujmy na strane žalobcu opodstatňuje naliehavosť potreby neodkladnej úpravy pomerov strán sporu. V danom prípade nejde o domnelú ujmu, ale o reálne hroziacu škodu, a preto okresný súd urýchlene usporiadal vzťahy medzi žalobcom a žalovanými prostredníctvom nariadeného neodkladného opatrenia. Pokiaľ by malo dôjsť k vzniku reálnej škody, nielen škody bezprostredne hroziacej tak, ako tvrdia žalovaní, potom by sa nastolil stav, kedy by sa nedalo zabrániť vzniku bezprostredne hroziacej škody a žalobca by sa mohol v rámci civilného konania domáhať náhrady už vzniknutej škody priamo od žalovaných. Uvedené tvrdenie žalovaných je v rozpore s účelom inštitútu neodkladného opatrenia zakotveného v CSP. Sankcie za nedodržanie harmonogramu stavebných prác na výstavbe diaľnice D3 vyplývajú priamo z prílohy č. 4.2 Zmluvy o dielo bod 8.3 Osobitných zmluvných podmienok a nie sú hypotetické. Stavebným povolením, ako aj rozhodnutím o vyvlastnení bol jasne preukázaný verejný záujem, ktorý má jednoznačnú prioritu pred súkromnými záujmami jednotlivcov (žalovaných). Verejný záujem bol posudzovaný v rámci vyvlastňovacieho konania.

30. Žalobca poukázal na ust. § 330 ods. 2 CSP, kde je expresis verbis vyjadrené, že súd môže nariadiť aj také neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej. Totožnosť výrokov musí pripúšťať samotná povaha veci. Poukázal aj na rozhodovaciu prax NS SR

(R 14/98 a R 46/96), v ktorej najvyšší súd pripustil nariadenie v tom čase predbežného opatrenia s uložením rovnakej povinnosti, ako sa žiadalo v petite žaloby s tým, že nemožno vylúčiť vydanie takéhoto predbežného opatrenia ukladajúceho totožnú povinnosť. Hľadiskom takéhoto rozhodnutia je vždy individuálne vyhodnotenie povahy prejednávanej veci. Žiadne ustanovenie CSP nevyklučuje možnosť aj po podaní žaloby nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah je totožný s výrokom vo veci samej. Okresný súd vytýčené pojednávanie na 19.01.2018 o 8.30 hod. zrušil z dôvodu rozhodnutia vo veci samej. V prípade, ak by neboli správne úvahy okresného súdu o tom, že súdne konanie o vypratanie vyvlastnených nehnuteľností nebude pokračovať, nakoľko došlo k rozhodnutiu vo veci samej, táto skutočnosť nemôže spôsobiť zrušenie uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia zo dňa 18.12.2017 vo výroku č. I., t.j. vo vzťahu k uloženiu povinnosti vypratať vyvlastnené nehnuteľnosti, pretože boli splnené všetky zákonné predpoklady na jeho vydanie podľa § 330 ods. 2 CSP.

31. Žalované zámerne a neodôvodnene spochybňujú skutočnosť, že žalobca začal s užívaním vyvlastnených nehnuteľností v lehote do 24 mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení. Táto otázka nie je predmetom tohto konania, ale samostatného správneho konania. Konanie žalovaných predstavuje bezúspešné uplatňovanie práv, ktoré hraničí so zneužívaním práva (uznesenie NS SR z 31.10.2011 sp.zn. 5SŽi/6/2011). Súd ako orgán ochrany práva je povinný poskytnúť ochranu nielen vlastníckemu právu žalobcu, ale aj ústavou garantovaným právam na obydlie a ochranu súkromia žalovaných. Právo žalovaných za uvádzaných okolností v návrhu nie je ohrozené v takej miere, ako je ohrozené vlastnícke právo žalobcu. Z predložených skutočností žalobcom vyplýva, že u žalovaných nejde o jediné obydlie, teda nejde o prípad, že by prišli o jedinú strechu nad hlavou. Z návrhu žalovaných na uzavretie dohody o vyplatení finančnej náhrady vo výške 185.153,00 Eur vyplýva, že po doplatení finančnej náhrady v tejto sume sú ochotné vyvlastnené nehnuteľnosti vypratať. Skutočnosť, od čoho žalovaná 1/ odvíja sumu, ktorú požaduje od žalobcu, nie sú známe. Poukázal na rozporné správanie žalovaných, keď na jednej strane sa domáhajú zrušenia rozhodnutia o vyvlastnení a na strane druhej sa domáhajú vyššej náhrady za vyvlastnenie nehnuteľností. Test proporcionality vykonaný okresným súdom bol vykonaný zákonným spôsobom.

32. Žalobca dal do pozornosti, že predmetom tohto konania nie je stanovenie primeranej trhovej ceny za vyvlastnené nehnuteľnosti ani poskytnutie náhrady žalovanej 2/ rade. Správny orgán v rozhodnutí o vyvlastnení určil náhradu za vyvlastnenie v sume zodpovedajúcej trhovej cene určenej znaleckým posudkom. Stavebník diaľnice bol povinný určiť náhradu za vyvlastnenie vyplatiť vyvlastnenému do 21 pracovných dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení. Dňa 21.07.2014 bola žalovanej 1/ vyplatená peňažná náhrada za vyvlastnené nehnuteľnosti v celkovej výške 260.407,93 Eur.

33. Skutočnosť, že žalované nesúhlasia s výškou peňažnej náhrady určenej znaleckým posudkom, nezakladá dôvod, aby znemožňovali výkon vlastníckeho práva žalobcu zdržaním sa vo vyvlastnených nehnuteľnostiach. Dal do pozornosti, že vecné bremeno in personam nezvyšuje trhovú hodnotu nehnuteľností, ale práve naopak ju znižuje. Spôsobuje ich reálnu nepredajnosť. Stavebný zákon a ani zákon o vyvlastnení neurčuje žalobcovi povinnosť pri vyvlastnení rodinných domov alebo bytov poskytnúť vyvlastnenému náhradné ubytovanie. Zabezpečovanie náhradného bývania nie je predmetom vyvlastňovacieho konania. Vyvlastnenému patrí za vyvlastnené nehnuteľnosti primeraná náhrada. Poukázal, že bytová náhrada sa poskytuje len v prípadoch uvedených v ust. § 685 a nasl. OZ a zák. č. 116/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, čo nie je prípad žalovanej 2/. V danom prípade absentuje u žalovanej 2/ akýkoľvek druh nájomného, resp. iného užívacieho vzťahu. Ani skutočnosť, že žalovaná 2/ tvrdí, že jej nebola vyplatená peňažná náhrada za zrušenie vecného bremena in personam, nezakladá akékoľvek právo žalovanej 2/ znemožňovať výkon vlastníckeho práva žalobcu. Tvrdenie žalobcu, že za zrušenie vecného bremena in personam žalovanej 2/ nepatrí ani peňažná náhrada, oprel o rozhodnutie Okresného úradu Žilina o vyvlastnení, ktoré sa zaoberalo touto otázkou na strane 32. Zopakoval, že žalované svojím konaním, t.j. neposkytnutím súčinnosti, zmarili možnosť prípadného určenia vyššej peňažnej náhrady.

34. Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu bolo zaslané žalovaným 1/ a 2/ a tretím osobám.

35. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 CSP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 2, § 357 písm. d/ CSP), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v časti výroku I., ktorým súd uložil povinnosť žalovaným 1/ a 2/ vypratať vyvlastnené nehnuteľnosti (špecifikované vo výroku napadnutého uznesenia) a v závislom výroku o

trovách konania podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Vo zvyšnej časti, odvolaním nenapadnutej, zostalo uznesenie okresného súdu nedotknuté.

36. Odvolací súd preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a po ich zhodnotení dospel k záveru, že odvolanie žalovaných 1/ a 2/ je dôvodné.

37. V prejednávanej veci žalobca podal žalobu na vypratanie vyvlastnených nehnuteľností, na základe ktorej sa domáha ochrany vlastníckeho práva proti žalovaným v rade 1/ a 2/. Vlastníctvo vyvlastnených nehnuteľností žalobca odvodzuje od rozhodnutia Okresného úradu Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky č.s.: OU-ZA-OVBP2/V/2014/011230-014/DAA zo dňa 05.06.2014 (ďalej len „vyvlastňovacie rozhodnutie“), právoplatného dňa 30.06.2014, ktorým boli nehnuteľnosti vyvlastnené v prospech žalobcu vo verejnom záujme na účel výstavby diaľnice D3. Žalované 1/ a 2/ od začiatku konania spochybňujú vlastnícke právo žalobcu k vyvlastneným nehnuteľnostiam a vo vyjadrení k žalobe poukazujú na prebiehajúce správne konanie o zrušenie rozhodnutia o vyvlastnení, iniciované na základe žiadosti žalovanej 1/ zo dňa 02.09.2016. Žalobca za stavu, že jeho vlastníctvo je spochybňované, v priebehu konania podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia (v poradí druhý návrh), ktorým sa domáha identického (meritórneho) rozhodnutia ako žalobou - vypratania vyvlastnených nehnuteľností. Vychádzajúc z právnej úpravy neodkladného opatrenia žalobca bol motivovaný rýchlou úpravou právnych pomerov medzi stranami sporu, procesne nie tak formálnou a náročnou na proces dokazovania ako v sporovom konaní.

38. Neodkladné opatrenie je najtypickejším zabezpečovacím prostriedkom civilného procesu, ktoré sa uplatňuje v činnosti súdu pred začatím konania, v konaní o veci samej i po skončení konania. Ide o provizórnu úpravu pomerov strán konania s cieľom umožniť plynulý priebeh rozhodovania vo veci samej, či zabezpečiť realizáciu priznaných nárokov úspešnej strany.

39. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo je obava, že exekúcia bude ohrozená.

40. Pre rozhodnutie súdu o nariadení neodkladného opatrenia je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia (§329 ods. 2 CSP). Stavom v čase rozhodnutia je skutkový a právny stav veci, a tento sa posudzuje podľa náležitostí jeho návrhu. Preto sa súd vyrovnáva len s tými okolnosťami, ktoré vyplývajú z návrhu. Aby mohol vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí strana osvedčiť aspoň základné skutočnosti umožňujúce prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj o potrebe neodkladnej úpravy pomerov, či obavy z ohrozenia exekúcie. Vecná argumentácia strany, ktorou zdôvodňuje práve potrebu neodkladnej úpravy pomerov musí v sebe zahŕňať prvok naliehavosti a nevyhnutnosti, pretože len taká argumentácia je presvedčivá a vedie súd k záveru o opodstatnenosti nariadenia neodkladného opatrenia.

41. Dokazovanie v konaní o nariadení neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvyš pravdepodobné. Aj v tomto konaní je strana povinná označiť tvrdenia a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pokiaľ mieni byť úspešná (§ 149 CSP a nasl.). Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom nariadeného neodkladného opatrenia.

42. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že jeho nariadenie je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi stranami a tieto vyžadujú neodkladnú úpravu (princíp opodstatnenosti). Zároveň sa v právnych vzťahoch medzi stranami nesmie vytvoriť nenávratný stav a nesmie sa neprímeraným spôsobom zasahovať do týchto pomerov (princíp proporcionality).

43. Vzhľadom na individuálne okolnosti prípadu môže byť na strane navrhovateľa odôvodnené uplatnenie práva na procesnú ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia aj pred začatím konania vo veci samej. Civilný sporový poriadok v § 123 ods. 2 ustanovuje, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je podaním vo veci samej, ak to vyplýva z povahy veci. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je podaním vo veci samej vtedy, ak smeruje k rozhodnutiu, ktoré nevykazuje charakter dočasnosti a predbežnosti poskytovanej petиторnej ochrany a samotné nariadenie neodkladného opatrenia tak konzumuje vec samu (stáva sa vecou samou), konanie teda končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Absentuje teda bezprostredná väzba na konanie vo veci samej na základe žaloby. Uvedené kritéria spĺňa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, ktorý nie je a nemá byť nasledovaný žalobou (Civilný sporový poriadok, komentár, Doc. JUDr. Marek Števcěk, PhD. a kolektív, str. 1111). Rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení, vrátane rozhodnutia odvolacieho súdu, má povahu rozhodnutia vo veci samej za predpokladu, že samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. To je splnené v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia po skončení konania a v prípade návrhov pred jeho začatím, na ktoré v zmysle § 336 ods. 1 CSP nenadväzuje žaloba, konanie teda končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (Civilný sporový poriadok, komentár, Doc. JUDr. Marek Števcěk, PhD. a kolektív, str.1086.)

44. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nová právna úprava inštitútu neodkladných opatrení v civilnom sporovom konaní opúšťa doterajší charakter predbežnosti poskytovanej ochrany, pretože po nariadení navrhovaného opatrenia nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej. Pôjde predovšetkým o tie prípady, v ktorých petitor návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bude totožný s prípadným výrokom vo veci samej (§330 ods. 2 CSP). Spravidla pôjde o tzv. zdržovacie nároky, v rámci ktorých môže byť súdna ochrana navrhovateľovi efektívne poskytnutá už samotnými účinkami vykonateľného uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia. Navrhovateľ preto nemusí byť vždy motivovaný domáhať sa následne svojho nároku aj žalobou vo veci samej. Ak súd dospeje k záveru, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami pri nariadení neodkladného opatrenia pred začatím konania, neuloží navrhovateľovi povinnosť v určitej lehote podať žalobu vo veci samej (§ 337 CSP).

45. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia počas konania je typickým procesným úkonom žalobcu. Takto nariadené neodkladné opatrenie v konaní nadobudne právne účinky v súlade s § 332 CSP a jeho právne účinky bez ďalšieho trvajú najmenej počas celého nasledujúceho sporu, pokiaľ nie je v rozhodnutí uvedené inak. Neodkladné opatrenie nariadené počas konania je nezlučiteľné s procesným neúspechom žalobcu vo veci samej.

46. V prípade podania viacerých návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia počas konania vo veci samej má svoje uplatnenie ust. § 329 ods. 3 CSP, v zmysle ktorého právoplatné rozhodnutie o zamietnutí skoršieho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zakladá prekážku veci rozhodnutej pre nový návrh, ak po jeho vydaní nedošlo k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie.

47. Nie je možné vylúčiť vznik procesnej situácie, že žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha rovnakej právnej ochrany ako vo veci samej poukazujúc na ustanovenie § 330 ods. 2 CSP, ktoré s takouto eventualitou priamo ráta. Môže ísť aj o návrh počas konania, v ktorom sa už žalobca domáha identického meritórneho výroku, alebo o návrh pred začatím konania vo veci samej, v ktorom sa mieni navrhovateľ takéhoto výroku domáhať. Ako kritérium akceptovateľnosti takéhoto rozhodnutia zákon stanovuje povahu veci. V takom prípade k základným zákonným predpokladom, ktoré musia byť splnené na vydanie neodkladného opatrenia (§325 ods. 1 CSP) pristupuje ešte povinnosť súdu preskúmať, či povaha veci pripúšťa nariadenie neodkladného opatrenia s totožným obsahom vo vzťahu k meritórnemu rozhodnutiu. Túto ostatne uvádzanú podmienku je potrebné vyhodnotiť vždy individuálne pri zohľadnení všetkých relevantných okolností prípadu.

48. Vzhľadom na vyššie uvedenú právnu argumentáciu, po preskúmaní rozhodujúcej vecnej argumentácie žalobcu vyžadujúcej si neodkladnú úpravu pomerov strán sporu, odvolací súd dospel k záveru, že nie je splnený zákonný predpoklad na požadovanej právnej ochrane formou neodkladného opatrenia. Povaha súdnej veci s dôrazom na jej osobitosti nepripúšťa, aby bolo meritórne rozhodnuté neodkladným opatrením. Pre takéto závery odvolacieho súdu bolo rozhodujúce, že výstavba takého diela ako je diaľnica D3 pozostáva z mnohých dielčích stavieb, na ktorých súčasne prebiehajú práce.

Odvolačný súd nemal dostatočne osvedčené, že práve správanie žalovaných 1/ a 2/ je dôvodom, pre ktorý nemôžu ďalej pokračovať práce na diaľnici D3. Rovnako nemal dostatočne osvedčené, že správanie žalovaných je jedinou príčinou, pre ktorú objednávateľovi hrozia sankcie od zmluvných partnerov pri nedodržaní harmonogramu prác, ktorý je súčasťou predmetnej zmluvy o dielo. Výzva zhotoviteľa zo dňa 16.10.2017 zaslaná objednávateľovi diela (žalobcovi) je formulovaná veľmi všeobecne, majúca charakter upozornenia, že nesplnenie povinnosti odovzdať stavenisko zbavené tretích osôb do 31.12.2017 si bude vyžadovať náhradné riešenia, zmenu trasovania s dopadom na projekčné riešenia a harmonogram prác, ktoré sa premietnu do navýšenia ceny diela s dopadom na uplatnenie nároku zhotoviteľa podľa zmluvy, na predĺženie lehoty výstavby, bez akéhokoľvek ďalšieho konkretizovania. Nebol osvedčený ani jeden konkrétny krok zhotoviteľa diela vedúci ho k tomu, aby došlo k zadaniu zmeny trasovania diaľnice, a teda zmene projektovej dokumentácie, ktoré by vypovedali o tvrdení žalobcu. Pokiaľ žalobca uvádzal predbežné náklady, ktoré si vyžadujú stiahnutie či nástup techniky, nebol ani len žalobcom tvrdý stav, že na spornom úseku diaľnice sa aj reálne vykonávajú práce pomocou takejto techniky. Sporný úsek diaľnice žalobca neprezentoval dostatočne takým spôsobom, že ide o tak naliehavý stav, bez odstránenia ktorého nie je možné v prácach na výstavbe diaľnice D3 pokračovať, a teda vyžaduje okamžitý zásah súdu formou neodkladného opatrenia.

49. Žalobca sa na základe osobitnej reivindikačnej žaloby domáha ochrany vlastníckeho práva k vyvlastneným nehnuteľnostiam ich vypratáním proti žalovaným, ktoré vlastníčkovi znemožňujú výkon vlastníckeho práva, tým že neoprávnene užívajú tieto nehnuteľnosti (aktuálne žalovaná 2/). Obsahom vlastníckeho práva je v medziach zákona predmet vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním (§ 123 OZ). Pokiaľ ide o právo vlastníka s vecou disponovať v prvom rade ide o právo vlastníka fyzicky disponovať s vecou. Fyzická dispozícia s vecou zahŕňa akékoľvek dispozície s vecou pokiaľ tomu nebráni zákon alebo práva tretej osoby, zmenu podstaty veci alebo v krajnom prípade aj zničenie veci. Preskúmaním vecí súd zistil, že žalované 1/ a 2/ v priebehu celého konania upozorňovali na prebiehajúce správne konanie o zrušení vyvlastňovacieho rozhodnutia (prvýkrát vo vyjadrení k žalobe) a opakovane žiadali o prerušenie konania vo veci samej. V čase vydania napadnutého uznesenia okresný súd poukázal na priebeh správneho konania vedeného na Okresnom úrade Žilina, predmetom ktorého je žiadosť žalovanej 1/ o zrušenie rozhodnutia o vyvlastnení (ods. 9. napadnutého uznesenia). Stav tohto konania ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie bol taký, že rozhodnutím Okresného úradu Žilina zo dňa 09.10.2017 č. OU-ZA-OVBP2/V/2017/003182-027/DAA podľa § 30 ods. 1 písm. d/ zákona o správnom konaní, bolo konanie zastavené. Podľa úradného záznamu na č.l. 594 spisu rozhodnutie správneho orgánu žalovaná 1/ napadla odvolaním, teda ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie (stav veci rozhodujúci pre rozhodnutie) nebolo označené správne konanie právoplatné skončené. Predmetom označeného správneho konania je žalovanými napadnuté rozhodnutie o vyvlastnení sporných nehnuteľností. Pretože ide o zásadnú otázku pre posúdenie uplatneného nároku v konaní o vypratanie (neukončené správne konanie je prekážkou pre rozhodnutie súdu o meritornom nároku) odvolací súd nemôže predbežne v tomto štádiu konania zaujať názor o nároku uplatnenom v správnom konaní, pretože by išlo o zásah súdu do právomoci správneho orgánu. Z tohto pohľadu odvolací súd nie je oprávnený ani hodnotiť doterajšiu zvolenú právnu obranu žalovaných, ktoré na ochranu svojich práv využívajú všetky zákonné možnosti a hodnotiť ju ako zneužitie práva.

50. Bez ohľadu na neosvedčenie naliehavosti na poskytnutie požadovanej právnej ochrany odvolací súd zastáva názor, že vzhľadom na právnu úpravu obsiahnutú v ust. § 330 ods. 2 CSP, povaha prejednávanej veci nepripúšťa vydanie navrhovaného neodkladného opatrenia v konaní o veci samej, pretože ide priamo o nárok na plnenie, vypratanie nehnuteľnosti, kde až na základe riadne vykonaného dokazovania v konaní vo veci samej je možné posúdiť jeho opodstatnenosť. Ide o obdobný výrok ako o uloženie povinnosti zaplatiť peňažnú sumu, kde uložením povinnosti v rámci neodkladného opatrenia by sa rozhodlo o tom, čo má byť na základe vykonaného dokazovania posúdené vo veci samej. Ak by súd vyhovel takémuto návrhu a uložil by splnenie povinnosti už priamo v rozhodnutí o neodkladnom opatrení, konanie o veci samej by stratilo svoj zmysel, resp. nebolo by o čom konať, lebo o tom, čo je medzi účastníkmi sporné, by sa rozhodlo už nariadením neodkladného opatrenia. Obdobne je tomu v aktuálnom konaní o veci samej, v ktorej je potrebné vyriešiť opodstatnenosť ochrany vlastníctva žalobcu.

51. Ohľadom povahy vecí súd poukazuje aj na rozhodujúcu skutočnosť v súdnej veci, že za takýchto okolností s poukazom na obsah definovaného vlastníckeho práva, v prípade pozitívneho rozhodnutia o neodkladnom opatrení, by nastal nenávratný stav, čo je v rozpore so základnými princípmi na ktorých je založený inštitút neodkladného opatrenia.

52. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri poskytovaní právnej ochrany strane požadovanej ochranu na základe návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí byť v rámci ústavných princípov rešpektovaná aj ochrana protistrany, voči ktorej takýto návrh smeruje. Odvolací súd vyslovuje názor, že pokiaľ existuje hoci len potenciálna možnosť, že protistrana bude v konaní vo veci samej úspešná, nemôže byť pozitívne rozhodnuté o predmetnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

53. Uvedená argumentácia v plnom rozsahu platí aj pre eventuálny návrh na nariadenie neodkladného opatrenia - žiadaný zákaz vstupu žalovaným 1/ až 4/ a povinnosti zdržať sa užívania „vyvlastnených nehnuteľností“. Ide len o iné slovné vyjadrenie vedúce k tomu istému cieľu - vyprataniu „vyvlastnených nehnuteľností“ a uplatneniu žalobcom tvrdeného vlastníckeho práva v celom rozsahu.

54. V procesnej rovine odvolací súd s odvolaním sa na uvedenú právnu argumentáciu uvádza, že rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného počas konania nemôže mať charakter rozhodnutia vo veci samej, ktorým sa končí konanie ako také. Naopak v takejto procesnej situácii sa má v plnom rozsahu uplatniť dočasný charakter neodkladného opatrenia smerujúci k zabezpečeniu plynulého priebehu konania vo veci samej aj z hľadiska zákonom priznaných právnych účinkov takto nariadenému neodkladnému opatreniu. Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia počas konania nemôže nahradiť meritórne rozhodnutie vo veci. Z tohto pohľadu odvolací súd poukazuje, že spôsob ukončenia konania, ktoré sa začína na základe žaloby vyplýva z civilného sporového poriadku. Konanie začaté na základe žaloby sa končí vydaním meritórneho rozhodnutia - rozsudku (§ 212 ods. 1 CSP), prípadne pri uplatnení dispozičného oprávnenia žalobcu - späťvzatím žaloby, súd rozhodne o zastavení konania uznesením (§145 CSP). Civilný sporový poriadok neráta s procesnou situáciou, že za opísaného procesného stavu by bolo konanie ukončené rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia s deklarováním, že neodkladné opatrenie konzumuje vec samu, tak ako to ustálil okresný súd v napadnutom uznesení.

55. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že navrhovanému rozhodnutiu v predmetnej veci formou neodkladného opatrenia bráni povaha súdenej veci (§ 330 ods. 2 CSP) a zároveň neboli osvedčené skutočnosti, ktoré by preukázali dôvodnosť podaného návrhu, a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovaným 1/ a 2/ zamietol.

56. Nad rámec odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o samotný priebeh konania vo veci, doteraz nebola vyriešená procesná pozícia žalovaných 3/ a 4/ relevantným rozhodnutím súdu na podklade návrhu na zmenu žaloby (č.l. 658).

57. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania ako aj odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, keď o tomto nároku bude povinnosťou súdu prvej inštancie rozhodnúť v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§262 ods. 1 CSP).

58. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)